

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

Ceļiniek, saproti, ka tava zemes dzīve ir tikai tavu dzīvju sīk-sīkā daļiņa.

Santana sanskrita valodā nozīmē plūsmu. Budismā ir pieņemts salīdzināt mūsu dzīves ķēdi ar nepārtrauktu plūsmas straumi. Tādēļ arī Mācībā ir teikts: nostaiģāt Santanu ar sirdi, vai izstaiģāt visas dzīves nenogurstošā sirds trauksmē.

1.

Varenais Celtnieks ceļ mūžīgi. Ir neprātīgi ieskatīt, ka dažas Pasaulsēkas daļas nobeigtas un atrodas kaut kādā statikas stāvoklī. Par vārdu evolūcija daudz runā, bet īstenībā par šo procesu nav ne mazākās jēgas. Daudz tiek prātots par sabiedrības uzbūvi, bet vienmēr ar priekšnoteikumu, ka šī cilvēku sabiedrība dzīvo kaut kādā nekustīgumā un nobeigtībā. Ūdensplūdu un Ledus perioda vēsturi ieskata gandrīz tikpat kā par simboliem. Neskatoties uz grieķu rakstniekiem, par Atlantīdi nebija pieņemts pat runāt. Redzams, ka cilvēku apziņa izvairās no visa, kas apdraud viņu nodibināto labklājību. Tāpat arī evolūcijas jēdziens pats par sevi kļūst par abstrakciju, un ne drusku nesatrauc akmens sirds apziņu. Bet vai gan ik viena debesu mala neierosina domu par mūžīgo kustību? Vienīgi tādi evolutīvi jēdzieni palīdz atzīt zemes dzīves skaistumu kā mājokli, nepieciešamu augšupejai. Lai nemulsina pats ceļa īsums; gluži pretēji, lai ielīkmo kā saules apgrieziens. Ir nepieciešami steigšus paskaidrot, kāda nemitīga evolūcija norisinās Pasaulsēkas Celtnieku rokās. Vajag izjaust, kā planēta peld izplatījumā; kā jūras braucēji zina, ka zem kuģa dibena pats varenais okeāns. Jūras braucējus, kuri pirmo reizi dodas jūrā, ļoti biedē šī bezdibens izjūta, bet realitāte un pieredze pieradina tos pie šīs patiesības. Uz tāda paša kuģa atrodas ikkatrs planētas iemītnieks, zem viņa ir bezdibens. Jūras braucēji nevar pilnībā paļauties kuģim un zinātnes aplēsēm; ja to varētu, tad jau nebūtu arī kuģu avāriju.

Cik daudz snaudošajai sirdij noslēptu pārsteigumu!

2.

Kā pieņemt dienas un nakts ritma negrozāmību? Kāpēc tad mūsu cilvēciskā cikla pamatā nelikt to pašu jēdzienu? Makrokosms un mikrokosms reflektē vienu un to pašu parādību. Kāpēc gan cilvēki cenšas sevi pārliecināt, ka ir tikai mūžīga nakts, lai gan dienu gaida vienkārši? Atzīsim nepārtrauktas kustības strāvas. Tik pat gudri, kā Kosma pulsa puksti, nostiprināsies arī mūsu pielietojamības apziņa. Neder skumjas un sāpināšanās! Vajag atzīt Kosma īsteno dzīvību, lai pilnīgi apcerētu Bezrobežību.

Jūs taču vienkārši atzīstat sezonas un gaidāt augļus no dabas ritma. Jūs aprēķināt rūdas slāņus, ceļat aizsprostus elektrības ieguvei, bet pievērsieties neredzamo sfēru slāņiem un novērojiet jaunradi kas noris ārpus jūsu izpratnes robežām – neaptverams darba lauks! Tāpēc saskatiet un iekļaujieties bezrobežības ritmā.

Bet kur tad būs nakts? Jo tur, kur jums šķiet aprimums, tur sākas Pasaules Mātes himnas. Nevis rīts, un ne nakts, bet viņas mirdzums!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

3.

Kad saku, ka kosmiskā nepārtrauktība apstiprina arī mūsu Karmu, tas nozīmē, ka gribu pasargāt cilvēka apziņu no maldiem un šai cilvēka garā iepotēt virkni atskārsmjū, kuras ievada nepārtrauktībā. Apgalvoju, ka skaidrā izpratne parādīs visu mūsu darbību nepārtrauktību. Kosmiskā uguns deg nepārtraukti un to nav iespējams pārtraukt. Jāizprot, ka Bezrobežība uzkrājas no dzīvības procesu izpausmēm. Cēlonis un sekas, doma un darbība – dzīvības principa karmiskie nosacījumi.

4.

Nepārtrauktība ir viena no vissmalkāko enerģiju pamatkādībām. Cilvēki arī zemes esamībā var ņemt piemēru no Augstākajām Pasaulēm. Var atkārtoti sev uzsvart par nepārtrauktību un aust katras dienas audumu.

5.

Jūs būsit ievērojuši, ka ikviens Lielais Skolotājs ir runājis par dzīves nepārtrauktību. Tāpat ir novērojams, ka tieši šis aizrādījums no jebkuras mācības ir izskausts, jo materiālismam ir jāizstāvas. Uz Zemes šis apstāklis ir nozīmīgs. Jāzina, ka Zemes matērija ir ļoti blīva. Uz planētām, kas stāv zemāk par Zemi, matērija ļoti rupja un uz augstāk par Zemi stāvošām matērija harmonizējas ar garu, tādēļ zeme ir pagrieziena punkts. Arī uz augstākām planētām ir nepilnības, bet nav matērijas pretestības. Tur ir vieglāk meklēt, nešķiežot spēkus nevajadzīgā cīņā. Matērija tur kļūst nešķirama no gara, bez pretišķībām.

Neviens nenoliedz matērijas svētību, bet ir nesaprotami, kādēļ lokomotīvē riteņiem jāstrīdas ar tvaika katlu? Liekas, jo labāk strādā tvaika katls, jo labāk riteņiem. Bet riteņu pārzinis domā, ka riteņi ir organisma vissvarīgākā daļa un aicina visus pavizināties uz riteņiem, noklusēdamas, ka riteņi bez dzinējspēka spēj ritēt tikai no kalna. Matērijas un gara uzbūve savos pamatos naidu nesatur. Kāpēc apturēt kustību uz brīnišķo Bezgalību? Un kāpēc sablīvēt šķietamus šķēršļus ap Zemi?

Žēl nevajadzīgi aizturētu ceļinieku, jo šīs zemes pieturas tiem tomēr nenoderēs ilgāk par zināmu laiku.

Kāpēc gan simts inkarnāciju, ja sliksni var pāriet ar desmitām? Kā iespējams pieminēt pēdējo Lielo Skolotāju, kas pieņēma negoda nāvi par to, kas likās jau sen cilvēcei zināms!

6.

Sens sakāmvārds saka – “Kas domā par nāvi, pieaicina to.” Tāpat arī ārsti dažkārt novērojuši, ka doma par galu tuvina to. Katrā tautas gudrībā ir daļa patiesības. Bet vispirms jāpadomā, vai var nodibināt domas par to, kas nepastāv? Laiks cilvēkiem atskārst, ka dzīvība neizbeidzas. Tā pilnīgi pārmainīsies attieksme pret Zemes esamību. Pareizas evolūcijas labā ir nepieciešami drīzāk nostiprināt pareizo viedokli, ka dzīvība ir nepārtraukta. Lai izgaisinātu drūmos maldus, palīgā jānāk zinātnei.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

Cilvēkam jādomā nevis par kapu, bet par spārniem un nolemto skaistumu. Jo spilgtāk cilvēks iesakņos apziņā pasaulu daiļumu, jo vieglāk tas uztvers jaunus apstākļus.

7.

Kosmoss stāsta – visos atomos pulsē dzīvība un iedarbina evolūcijas procesus. Bet Kosmoss stāsta par visām un ne tikai par organiskajām izpausmēm vien, bet pasludina psihodzīvību. Gara psihodinamika ir Esamības pamats. Psiho acs ir redzes pamats. Psihogarīgā izpaustā Kosmosa doma ir jaunrades ķēde visā bezrobežīgajā dzīvībā. Meklējiet visos izplatījuma organismu izpaudumos ne vien impulsu, bet atoma tieksmi uz psihodzīvību. Tad ne vien iepazīsit pasauli, bet saskatīsiet arī visas bezrobežīgās Kosmosa pasaules. Izpratīsim visu apkārtējo pasaulu un Augstākā Saprāta nozīmi.

Neviena šūniņa nav vienkārši attīstība, bet kosmosam piemītošā psihodinamika. Kad psihodinamikas principa izpratēji apzināsies, ka cilvēku dzimtas turpināšanas un sestās reses dzimšanas labad jāevolucionē psihodinamiski, tad cilvēce apgūs kosmisko enerģiju. Dzīvības apstiprinātie principi un kustība nes sev līdzīgi šo formulu nomainītu un secības jēdzienu, kas noved pie Bezrobežības.

Organisma nāve jāieskata kā sava veida ķīmiska reakcija, bet cilvēks, kas nonāvē savas apziņas psihodzīvības garu, jāierindo kosmiskās jaunrades iznīcinātajos.

7.

Eksistences spārni psihodzīvībā lido bezrobežīgi un aiznes manifestētās ugunis līdz pašas Saules sirdij.

8.

Cilvēce dažādās savas attīstības pakāpēs, ir pazinusi Kosmiskā Magneta spēku. Mijattiecības starp visiem kosmiskajiem spēkiem un cilvēku, bija vissenāko laiku atzītas. Cilvēks – kosmiskās enerģijas daļa, stihiju daļa, saprāta daļa, augstākās matērijas apziņas daļa. Tāpēc, kad spēks tiek piešķirts aktīvam veidolam, kurš izriet no kosmiskā grauda, tad kosmoss gaida transmutāciju, kurai jāveicina gara pilnveidošanās. Es, protams, par visaugstāko pārveidojošo stihiju atzīstu izplatījuma uguni.

Cilvēcei jāsaprot, ka eksistenču nomainīšanas nav tikai čaulu nomainīšanas vien. Pārveidošanās taču vēl nedod pilnīgi gatavu veidolu. Un kad Kosmiskais Magnets aicina uz nomainīšanu, tas nozīmē, ka pārveidošanās rada jaunu pakāpi. Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, ka patiesība pievieno Magnetam, kas ved pie brīnišķīgā apstiprinājuma principa. Pastāv Sākotņu zemes eksistences likums.

Atrodot apstiprinājuma un Spirālās pārveidošanas graudu, kulminācijas ceļš top par psihodzīvības jaunrades liecinājumu. Šo punktu meklējiet bezrobežīgajā trauksmībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

9.

Kosmiskā magneta negrozāmība izpaužas tanīs jaunrades ķēdēs, kas saista pagātņi ar nākotni. Jaunrade ievieš līdzsvaru starp dzīves izpausmēm. Dzīvju kosmiskā ķēde regulē tās cilvēka izpausmes, kas telpiski tiecas, vai nu uz evolūciju, vai regresu. Tā tiekšanās pakāpi norāda cilvēka sasniegumu apmērs. Tā kosmiskajā progresā dominē radoša magnetiska strāva, kas magneta izpausmes spēku saspringta. Tā pastāv Kosmiskā magneta saspringtā spirāle, kurā ietveras visas dzīvības izpausmes.

Cilvēku darbības ierosinātās strāvas nekad neiznīkst, no šejienes izriet radošo Sākotņu pievilksmes principi. Šis likums apstiprina visas cilvēciskās darbības.

10.

Šis likums gulst manifestēto kosmisko spēku pamatā. Kad magnetizācija pastiprina tiekšanos uz evolūciju, tad var sacīt, ka jaunrades pievilksmi sekmē magnetizācija, kas atbilst jau ieliktajam spēkam. Tā jau mūžiem iesāktā magnetizācija rada nākošo enerģiju. Tā dzīvju magnetizācija neatvairāmi ved pie termiņiem.

Cēloņu pasaule dod radošo impulsu, tāpēc var sacīt, ka dzīvju savijums neatvairāmi ved uz piepildījumu. Gadu tūkstošiem tiek ielikts Magnets. Tā negrozāmais likums apvieno. Starp pasaulēm pastāv starojoša sfēra, šajā sfērā mēs traucamies magneta nesti.

11.

Kad gars labāko strāvu plūsmu gadījumā spēj celties augšup, tad sasniedzamas augstākās sfēras, kas nostiprina dzīvībai vajadzīgo spēku; to spēku, kura pieplūdums vada garu atnākot. Aiziešanas likumu vada pretējo spēks un Magnets abus polus saista.

Ja cilvēki zinātu, kā nostiprināts ir magnets un strāvām piesātinātais nolemtā termiņa spēks, tad prāts stipri noskaidrotos. Termiņš saista garu ar iepriekš nolemtu. Termiņš taču aizejošam garam dod ceļa norādījumu. Izplatījums taču nav tāds plašums, kurā garam pašam būtu jāmeklē izeja. Gars iet pa norādīto ceļu. Tā tiek apstiprināti norādītie ceļi. Uguns stihija apstiprina jaunu likteni. Kosmosā ir daudz noslēpumu!

12.

Mēs aicinām pie tapšanas pirmavota. Mēs gadu tūkstošiem pielietojam Savu tiekšanos dot cilvēcei Esamības prieku, bet kosmosa dalībnieki ir neatjautīgi un sapņo par mierīgu dzīves nobeigumu vienreizējā ietērpā. Ir jāsaprot, ka vērpuma audums tiek darināts no daudziem pavedieniem un vērpums atkārtots ļoti daudzas reizes. Kosmiskais audums sastāv no visām psihiskās enerģijas izpausmēm un ir Matērijas Licidas izdaiļots. Ceļu izdaiļo tiekšanās uz Bezrobežību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

13.

Pastāvot spriegumam, augstāko enerģiju asimilācija spēj veidot jaunas enerģijas. Matērija un gars aug abpusēji. Kad gribas strāvas spriegums plūst paātrinātā tempā, gars absorbē matēriju un viņa izpilda gara radītāja funkcijas, tad veidojas izsmalcinātas formas. Gara uguns spēks līdzinās uguns spēkam, kas izkausē metālus. Tikai izkausējot iespējams veidot jaunas kombinācijas. Gars, kas vēlas sakarsēt savu enerģiju, ir matērijas kausētājs. Kādas gan formas un kādos apmēros gars spēj izkausēt no visām izplatījuma matērijām un mūsu dzīvēm! Apziņas kausēšanu jau kopš seniem laikiem ir uzņēmušies Valdoņi. Mūžība ir tā liesma, kurā bezrobežīgi kombinējas jauni savienojumi. Meklējumi ilguši gadu tūkstošiem. Kur tad ir sākums? Pagaidām sacīsim – mūžīgajā jaunu formu vēlmē. Lai tikpat plaši sapņi palīdz mums veidot mūsu nākotni!

14.

Viens rada otru. Mūsu pašreizējās dzīves pārveidošanās un kosmisko spēku mūžīgā kustība. Gars, starp savām neskaitāmajām formām, bieži vien piesaistās kādai no savām atsevišķajām izpausmēm. Šāda pievilksme ļoti aizkavē; tā traucē spirāles gaitu, jo garam aizplūst neaizvietojami spēki. Ja atskārtīsim nolemto kosmisko dzīvju ķēdi, tad liksim lietā visu kosmisko enerģiju, un zināma radītāja gars mums nosacīs nolemto ceļu.

Valdonīgais radītājs ir mūsu griba. Tā, pār mums dotajām un nepieņemtajām enerģijām, lido kā apvaldīts spēks. Pieaiciniet nepieciešamo spēku. Iemācieties vēlēties kosmisko viņu virzienā. Iemācieties vēlēties izplatījuma enerģijas. Vēlieties drosmīgi, drosmīgi apzināties savu formu bezgalīgo daudzumu. Patiesi, gars un griba pārveido dzīvi! Un nebeidzama ir enerģiju izpausme.

15.

Cilvēka eksistences neatkarība nav iespējama. Visu elementu kombinācijas ir tik komplicētas, ka cilvēks nespēj saskatīt visas dzīvības izpausmes. Viegli izsekot, kā viens aplis velk sev līdz otru. Kā viena dzīve nosaka otru. Bet cilvēkam nav viegli atzīt patiesību attiecībā uz savu atkarību. Bet eksistenču ķēdi pārraut taču nav iespējams, nedz arī sevi izdalīt laukā, nedz apturēt plūsmu. Visums ir kā viena vienīga straume!

Brīvība, kas cilvēku tik ļoti vilina ir ilūzija. Bezrobežībā ir izvēles brīvība un tajā ir viss skaistums. Izvēles brīvība apstiprina cilvēku. Un cilvēks pats sev izvēlas seku pasauli. Tā veidojas atkarības dzīve. Eksistences ir nebeidzamas un tās saistītas ar celtniecības parādībām.

16.

Ja cilvēkiem pastāstītu, ka katrā aizejošā formā ietverta nākošā, Mūs noturētu par paradoksāliem zinātniekiem. Lai gan nepārtrauktība ir tik brīnišķīga! Kad atoms sadalās, tad gara grauda centrs apvienojas ar Kosmisko Magnetu. Nevis klīstošas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

1.nodaļa: Santana – Dzīvju nepārtrauktā plūsma

daļiņas, bet saprātīgi Spēki. Un kad gara gauda spēks sakrāj viena atoma spēku, tad var notikt kosmiskā saplūsme. Spēks ir tik brīnišķīgs un brīnišķīga ir daļu spēku izpausme. No cilvēciskā viedokļa liekas, ka šis likums ļoti komplikēts, bet Arhāts saka – brīnišķīgs ir Kosmiska Magneta likums. Ar augstāko izmērījumu sasniedzam augstāko Esamību! Šī parādība ir tik lieliska, ka īslaicīga dzīve uz planētas dod tikai vāju mēroga apstiprinājumu.

17.

Saskare ar ugunīgo Pasauli dod priekšrocības ne vien nākošajās dzīvēs, bet arī tagad. Nedalīsim dzīves, jo dzīvība ir mūžīga. Bet ugunīgā vēlēšanās tiks izpildīta.

18.

Kurp gan cilvēkam tiekties? Uz kuriem virzīt uzkrātos spēkus? Kurp novedīs pilnveidošanās? Vai gan pieļaujams, ka varenā esamība vienkārši izgaistu? Garam taču jāatzīst, ka viņš un viņa traukšanās nedzīvo tikai vienam dzīvības aplim, bet veselam Bezrobežības ciklam. Pārāk liela ir cīņa tikai vienas dzīves dēļ vien. Pārāk lielas ir cilvēka spējas, lai tās izlietotos vienā priekšzīmīgā esošā dzīvē.

Sākums un gals saplūst, kalpodams cilvēkam kā atbalsta punkts. Kad gars atbrīvojas no dzīves, tad viņš visu dzīves būtību saņem. Ticieties saprast, ka noslēgums ir sākums, tā izveidojas Bezrobežība!

19.

Augstākās pasaules atzinušas Bezrobežību kā dzīvību, un tad domāšana ietiecas kosmiskā pamata zvana centrā. Ja cilvēki zinātu, ka, salīdzinot ar Mūžību, viņi dzīvo tikai īsu laika sprīdi, un ja šo stadiju viņi neieskatītu kā kosmiskā nolēmuma ierobežotu, tad mūsu priekšā atklātos kosmiskās evolūcijas skaistums. Ierobežojot savas dzīves, cilvēki ierobežo savu darbību. Jo cilvēku centri snauž; un tikai apziņai mostoties, tā sāk apgūt izpratni, ka visām sajūtām iespējams dzīvot psihodzīvi ritmā ar Kosmu. Cilvēks dzīvo ar mazu savas dzīves daļu un ar mazu savu centru daļu. Ierobežodams savu dzīvi, cilvēks ierobežo Kosmu.

Bet kādejādi viņam progresēt? Ierobežojoties ar vienas dzīves šauru mājokli, cilvēks tādā veidā ļoti sasaista sevi, un viņam grūti saskarties ar augstākajām pasaulēm. Cilvēces Brāļi gauži nopūlas gadu tūkstošiem!